

Med Hensyn til den Maade, hvorpaa den ny Ordning kunde iværksættes, er der nogen Forskel paa, hvad Birkedommeren i Frederiksberg har indstillet, og hvad den ærede Justitsminister her har foreslaaet, og jeg maa sige, at jeg er enig med Ministeren. Det, som den ærede Minister foreslaar, er da for det første, at der ikke skal gives en Lov alene for Frederiksberg, men at man skal kunne anvende de Regler, der er Spørgsmaal om at fastslaa, overalt, hvor der findes Trang dertil. Men Ministeren foreslaar ogsaa noget andet, og det er en Hovedforskel. Birkedommeren i Frederiksberg vil nemlig have Lov til selv at kunne beramme en anden Dag end den ordinære Retsdag til Foretagelse af saadanne Handlinger, hvilket altsaa altid vilde medføre, at der maatte udtages Retsstævninger, og at man i Forvejen maatte blive enig med Birkedommeren om, hvorvidt den eller den Dag passede ham, saaledes at man den eller den Dag kunde foretage Tingsvidneførsel og andre Retshandlinger af lignende Beskaffenhed. Derimod foreslaar Ministeren, at der ved kongelig Anordning skal kunne fastsættes en vis bestemt Dag i Ugen, til hvilken der altid kan paastævnes Vidnesager, Skønssager, Edssager osv., uden at man behøver at spørge Dommeren i Forvejen. Det finder jeg er meget retfærdigt. Det er meget naturligt og rigtigt, at man kan gøre det og altid vil kunne paastævne Vidnesager til denne bestemte Dag. Det vil jo netop paa Grund af Sagernes Mængde blive Regelen, at man vil paastævne Sagerne til denne Retsdag, saa det Tilfælde vil ikke let kunne indtræffe, at Dommeren begiver sig forgæves op i Retten, og naar han kommer derop, ser, at der ingen er, og maa begive sig hjem igen. Det er det eneste, der ellers kunde være Tale om at forebygge, at Dommeren ulejlig sig forgæves, og det skulde forebygges derved, at han skulde beramme Dagen; saa var det jo givet, hvilken Dag enhver Sag skulde foretages. Men jeg finder det praktisk og hensigtsmæssigt at indrette det saaledes, som den højtærede Minister har foreslaaet, at der fastsættes en vis Ugedag, til hvilken enhver kan udtage Stævning, og naturligvis skal saa det, at der er udtaget Stævning til en saadan Dag, eller at en Sag er udsat til en saadan Dag, have ganske samme Retsvirkning for alle vedkommende, baade Vidner og Parter osv., som om det var foretaget paa den ordinære Retsdag.

Jeg skal derfor paa det bedste an-

befale dette Lovforslag, som man trænger meget til.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at den rationelle Vej at gaa for at faa det Misforhold, der har foranlediget det foreliggende Lovforslag, bragt i Orden, vilde være en Forøgelse af Antallet af Embedsmændene paa de Steder, hvor der er Trang dertil. Det er imidlertid noget, som ikke blot gælder Frederiksberg, men ogsaa andre Steder, og jeg tror, at man vil have visse Vanskeligheder ved at faa det gennemført, navnlig da det dog er den naturlige Vej at gennemføre en saa vidtrækkende Forandring i Forbindelse med Reformen af vor hele Retspleje; Forslag til denne Reform er endnu i Live, jeg kan sige i bedste Velgaaende, idet jeg haaber inden ret længe at kunne forelægge dette Forslag for den høje Rigsdag.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Tingets næste Møde afholdes paa Fredag den 14. December Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

- 1) *Valg af 2 Medlemmer af Københavns Hæveraad.*
- 2) *Anden Behandling af:*
Forslag til Lov for Færøerne om Tidens Bestemmelse.
- 3) *Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Foretagelsen af visse Retshandlinger udenfor den ordinære Retsdag.
- 4) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om en ekstraordinær Bevilling til en Hovedreparation af Hans Majestæt Kongens Dampskib „Dannebrog“.
- 5) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om en livsvarig, aarlig Hædersgave til Deltagere i Kampene for Fædrelandet i Aarene 1848—50.